

ووایه: ای الله! په حلالو دې له حرامو څخه زما بساینه وکړه، او ما په خپل فضل سره له بل چا څخه بې نیازه کړه

له علي رضي الله عنه څخه روایت دی چې هغه ته یو مکاتب راغی (هغه غلام چې بادار سره یې د یو څه مال په بدل کې د ازادولو لیکنه کړي وي) نو ویې ویل: زه د خپلې لیکنې د پوره کولو څخه عاجز شوی یم، نو مرسته راسره وکړه، هغه ورته وویل: آیا داسې یو څه کلمې در ونه ښایم چې ماته رسول الله صلی الله علیه وسلم رابښودلي دي، که چېرته درباندي د صیر د غره په اندازه قرض وي نو الله تعالی به یې درڅخه پرې کړي، هغه وویل: «ووایه: ای الله! په حلالو دې له حرامو څخه زما بساینه وکړه، او ما په خپل فضل سره له بل چا څخه بې نیازه کړه».

[حسن] [الترمذي روایت کړی دی]

امیر المؤمنین علی بن ابی طالب رضي الله عنه ته یو غلام راغی چې د خپل بادار سره یې هوکړه کړې وه خپل ځان ترې وپیري او آزاد یې کړي تر څو خپلواک شي، حال دا چې پېسې یې نه درلودې، نو ویې ویل: زه د خپل حق له پرېکولو عاجز یم، نو په پرېکولو کې یې راسره مرسته وکړه، یا په تعلیم او لارښوونې، نو امیر المؤمنین ورته وفرمایل: آیا تاته داسې کلمې در ونه ښایم چې ماته رسول الله صلی الله علیه وسلم رابښودلي دي، که چېرته درباندي د صیر نومي غره په اندازه قرض وي، کوم چې د طیبی قبیلې سره تړاو لري؛ نو الله تعالی به یې درڅخه ادا کړي او خپلو مستحقانو ته به یې ورسوي، او د هغوی له ذلت څخه به دې وژغوري، هغه وویل ووایه: (اللهم اکفني) ای الله زما بساینه وکړه، او ما لرې کړه او واپروه (بحلالک) ستا په حلالو سره چې مستغني شم پرې (عن) له : (حرامک) دې چې ستا په حرامو کې واقع شم، (وأغني) او ما بې نیازه کړه (بفضلک) ستا په سخاوت او مهربانۍ سره مې د بل هر چا له مرستې پرته غني کړه.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5884>

